

4) Czy wybór konkretnego sądu miejscowego może zostać uznany za podstawę jurysdykcji międzynarodowej wybranego sądu dla potrzeb art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 44/2001, a jeżeli tak, to czy występuje jurysdykcja międzynarodowa nawet w wypadku, gdy wybór miejscowej jurysdykcji jest nieważny, gdyż narusza on art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków [niedozwolonych postanowień] w umowach konsumenckich ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 12 lipca 2010 r. — X przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-334/10)

(2010/C 246/50)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podatnikowi, który przejściowo korzysta z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa dla własnego użytku przysługuje zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz art. 11 część A ust. 1 lit. c) a także art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ prawo do odliczenia podatku w odniesieniu do wydatków na trwałe przekształcenia, które zostały dokonane wyłącznie w celach prywatnego korzystania?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie to czy przy nabyciu dobra inwestycyjnego został wobec podatnika naliczony w rachunku podatek VAT, który został przez niego następnie odliczony?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz. U. L 145, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-340/10)

(2010/C 246/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Georgios Zavvos i Donatella Recchia)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że:

— Republika Cypryjska, nie włączwszy terenu jeziora Paralimni do krajowego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, naruszyła zobowiązania, które na niej ciąży zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;

— Republika Cypryjska, tolerując działalność, która poważnie zagraża cechom ekologicznym jeziora Paralimni, oraz nie przedsięwziąwszy środków ochronnych koniecznych do zachowania populacji gatunku *Natrix natrix cypriaca*, który ma znaczenie ekologiczne dla jeziora Paralimni i zapory Xyliatos, naruszyła zobowiązania ciążące na niej zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w wykładni nadanej jej przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach w sprawach: C-117/03 i C-244/05;

— nie podjąwszy działań koniecznych do ustanowienia systemu ścisłej ochrony *Natrix natrix cypriaca*, Republika Cypryjska naruszyła zobowiązania ciążące na niej zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;